

ΤΟΠΩΝΥΜΙΚΕΣ ΟΝΟΜΑΣΙΕΣ
ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΣΤΗΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΗ
ΓΥΡΩ ΣΤΟ 1950 ΚΑΙ ΑΠΟΡΡΕΟΥΣΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Του Ανδρέα Γ. Πασσά
Δικηγόρου Αθηνών επί τιμή

Ποιός δεν θυμάται το δημοτικό σχολείο που φοίτησε σ' εκείνα τα χρόνια; Κανείς δεν έχει ξεχάσει ούτε λεπτομέρεια από τις προσωπικές βιωματικές μαθητικές αναμνήσεις στο αγαπημένο του δημοτικό.

Μία λεξούλα τοπωνυμικής ονομασίας, μαγική, που μας συγκινεί μέχρι τώρα, κι' ας έχουν περάσει 60 και πλέον χρόνια.

Στο άκουσμά της σκιρτά η ψυχή μας και σαν ταινία εμφανίζεται στην μνήμη μας ολόκληρη η εξαετής διαδρομή μιάς ανεπανάληπτα συναρπαστικής εποχής, οι δάσκαλοι μας, οι γονείς και κηδεμόνες μας, οι επιστάτες και επιστάτριες, τα συμμαθητάκια μας, τα παιδικά κατορθώματά μας.

1ο Δημοτικό σχολείο «ΡΟΛΟΪ»: Ήταν το περιώνυμο σχολείο, πάνω από την πλατεία, όπισθεν του Δημαρχείου.

2ο Δημοτικό σχολείο «ΧΕΙΜΩΝΑ»: Ήταν στην οδόν Ομήρου, πάνω από την Μεταμόρφωση, χαμηλά στον δρόμο προς Άνω Σύρο, σχολείο που πήρε την ονομασία, προφανώς, από το όνομα του ιδιοκτήτη του κτιρίου που εστεγάζετο, ή την περιοχή.

3ο Δημοτικό σχολείο «ΛΟΥΤΡΟ» ή «ΠΗΓΑΔΑ» ή «ΠΟΤΑΜΟΣ»: Ήταν στην περιοχή Τριών Ιεραρχών, στην τοποθεσία – γειτονιά «Πηγάδα».

4ο Δημοτικό σχολείο «ΚΟΥΚΟΥΛΑ»: Ήταν στην Νεάπολη, στον κεντρικό δρόμο προς το Ηρώων.

5ο Δημοτικό σχολείο «ΑΞΟΥ» ή «ΠΕΤΡΑΣ» ή «ΑΓΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ» ή «ΤΑΡΣΑΝΑ» ή «ΚΑΡΝΑΓΙΟΥ»: Ήταν στις όμορες ομώνυμες τοποθεσίες της Ερμούπολης στον κεντρικό δρόμο προς τα χωριά.

6ο Δημοτικό σχολείο «ΞΕΡΟΚΑΜΠΟΥ» ή «ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΥ»: Ήταν στις ομώνυμες ταυτομερείς τοποθεσίες, στους πρόποδες της Άνω Σύρου.

Δημοτικό σχολείο «ΦΡΕΡΗΔΕΣ»: Των Καθολικών αδελφών «Φρερ» στην ομώνυμη τοποθεσία, στα όρια Ερμούπολης και Άνω Σύρου.

Δημοτικό σχολείο των «ΑΠΟΡΩΝ» ή «ΒΑΡΔΑΚΕΙΟ» ή «ΙΔΙΩΤΙΚΟ»: Ήταν το Βαρδάκειο νυχτερινό δημοτικό σχολείο, και το ιδιωτικό ημερήσιο δημοτικό σχολείο που εστεγάζοντο στο ίδιο κτίριο της Σχολής Απόρων Παίδων, πίσω ακριβώς από το θέατρο Απόλλων.

Ας αναφέρομε εδώ και το, ερείπιο βομβαρδισμένο τότε, **Δημοτικό σχολείο της «ΑΛΛΑΝΑΣ»** πίσω από την Κοίμηση. Ήταν το 2ο δημοτικό σχολείο της Ερμούπολης, αλλά δεν λειτουργούσε εκεί, καθώς είχε μείνει μόνο το βομβαρδισμένο κτιριακό συγκρότημα. Λειτουργούσε, όμως πιο πάνω, στου Χειμώννα.

Έτσι, δεμένες οι τοπωνυμίες με τα δημοτικά σχολεία μας και αντίστροφα, έχουν μείνει ανεξίτηλα γραμμένες στη μνήμη μας, και πάντα μας συναρπάζουν οι αναμνήσεις από τις χαρές, τις δυσκολίες μας, τις Χριστουγεννιάτικες και αποκριάτικες γιορτούλες, τις επιδείξεις, τους επαίνους και τις παιδαγωγικές τιμωρίες των αταξιών μας.

Υπάρχει κανείς που δεν τα θυμάται;

Υπάρχει κανείς που δεν ακούει ως τώρα τον ήχο του χειρόκρουστου κουδουνιού για την είσοδό μας στην τάξη που μας έφερνε κατήφεια, ή για το περιπόθητο διάλειμμα που μας γέμιζε χαρά; Υπάρχει κανείς που δεν τραγούδησε στην πρωινή ομαδική προσευχή, πριν την έναρξη του μαθήματος:

«Σ' εσένα πλάστη και Θεέ ετούτη την στιγμή

υψώνομε καρδιά και νου, παράκληση θερμή.

Πατέρα ρίξε σπλαχνικά στα πλάσματα σου μιά ματιά

και φως σαν ουράνια χαραυγή σκορπάς απ' το θρόνο σου στη γη,

και φως στη γη σκορπάς απ' το θρόνο σου στη γη».

HONORIS CAUSA. Τιμής ένεκεν, αιωνίας, αφιέρωμα στους δασκάλους που έχτισαν με τα διδάγματά τους το πνευματικό μας «ευ ζήν».

Δελτίο Συνδέσμου Συριανών, Τεύχος 68, Ιανουάριος – Μάρτιος 2013